

Aage Frandsen (SF):

Undskyld, det er rigtigt, jeg må ikke sige »I«. Jeg synes nu, det er det mest nærliggende, men det må man jo ikke.

Jeg synes, det havde været befriende at have fået nogle eksempler med grundloven. Hvad siger grundloven? Hvordan kan det være, man kan argumentere for, at det, der sker i dag, næsten er grundlovsbrud? Hvad er det, der er sket i Maastricht? Man kunne godt have fået en interessant diskussion ud af det, og det ville vi gerne have haft, men ikke på dette grundlag.

Så spørgsmålet om klassekamp: Jeg siger lidt mere patetisk og gammeldags, men det hylder jeg også en gang imellem, at det drejer sig om klassekamp. Når det så viser sig, at den ene part ikke kan klare sig, er der altså nogle bydreng og -piger her i Folketinget, der siger: Nu må vi altså komme og hjælpe dem. Arbejdsgiverne kan ikke klare den, nu må vi komme og hjælpe dem. Det er det, man har brugt i denne forbindelse.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil først sige til fru Annette Just, at jeg synes, hun skulle have hørt efter, hvad arbejdsministeren sagde, da hun gennemgik det sociale kapitel. Det sociale kapitel i Maastricht-aftalen angår ikke organisationsfriheden; derfor kan vi ikke tale om den, og derfor talte jeg heller ikke om den, men jeg nævnte Menneskerettighedskonventionen, der er gennemført ved lov i Danmark, og den er utrolig vigtig i denne sammenhæng.

Til fru Pia Christmas-Møller, der undrer sig så meget over Det Radikale Venstres holdning lige præcis i denne sag i dag, vil jeg bare sige, at Det Radikale Venstre jo dels har støttet, dels har siddet i regering med Det Konservative Folkeparti; støttet det fra 1982 og siddet i regering fra 1988 til 1990, og mens vi var i regering sammen i 1990, blev der lavet en ændring af lige præcis foreningsfrihedsloven. Det var den konservative arbejdsminister Henning Dyremose, tiden og en sag, nemlig brandmand Max Blicher Hansens sag, der gav anledning til det. Den her eksklusivbestemmelse forsvandt ikke fra foreningsfrihedsloven, men blev stående, og så lavede man nogle i øvrigt rimelig umulige regler, der gik ud på genansættelse af folk, der var blevet krænkede i disse situationer. Det har bestemt ikke været til gavn for Max Blicher Hansen, at man dengang fik lavet disse genansættelsesregler i loven.

Jeg vil gerne som svar stille et nyt spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller: Hvorfor gjorde Det Konservative Folkeparti i 1990 ikke noget for at få fjernet eksklusivbestemmelsen? Hvorfor gjorde man ikke noget for det hele vejen op gennem 1980'erne? Det Radikale Venstre har ikke skiftet holdning til det her, men jeg vil gerne høre, hvorfor man ikke i Det Konservative Folkeparti gjorde noget ved sagen.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

I modsætning til den radikale ordfører var jeg faktisk medlem af Folketinget, da det lykkedes os at komme igennem med de her ændringer af foreningsfrihedsloven, og jeg synes, det er noget af det groveste, at man skal lægge ører til i en sen debattime, at Det Konservative Folkeparti ikke var hjemme i 1980'erne, da det handlede om foreningsfrihed. Vi kæmpede og kæmpede og kæmpede for at få selv de små ændringer ind i foreningsfrihedsloven. Vi sad i koalitionsregering på koalitionsregering og skulle ud og finde et flertal, så jeg mener nok at kunne melde hus forbi.

Det, der i og for sig kaldte mig på talerstolen, var hr. Aage Frandsens bemærkninger om, at det her dybest set handlede om klassekamp, og når den ene part ikke kunne klare sig, var der altid nogle bydreng, som gerne ville bringe sagen op i Folketinget. Hus forbi! Klassekampen er død for længe siden ude i det virkelige liv, så vi burde også lade være med at spille tid på den i Folketinget.

Dette beslutningsforslag handler ikke alene om arbejdsgivernes ret til at være fri for at være medlem af en arbejdsgiverorganisation; det handler i lige så høj grad om lønmodtagernes ret til at være fri for at være medlem af en faglig organisation. Det er et beslutningsforslag, som går på at sikre foreningsfriheden for begge parter på arbejdsmarkedet, og det har intet, intet med klassekamp at gøre. Det synes jeg hr. Aage Frandsen dog burde have fattet på dette tidspunkt i debatten.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Pia Christmas-Møller, at vi støttede og havde oven i købet flertal sammen med den daværende firkløverregering fra 1984 til 1987. Nu kan jeg ikke huske, om der var stillet ændringsforslag om eksklusivaf-taler på det tidspunkt, men fru Pia Christmas-